Σχολικός εκφοβισμός: Σπάμε τη σιωπή και χτίζουμε ένα σχολείο χωρίς βία!

Κεχαΐδου Αθηνά

Η ενδοσχολική βία δεν είναι ένα απλό μαθητικό πείραγμα. Είναι ένα φαινόμενο που μας αφορά όλους και απαιτεί
ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και συλλογική δράση. Γιατί κάθε παιδί έχει δικαίωμα να πηγαίνει στο σχολείο χωρίς
φόβο, να αισθάνεται αποδεκτό και να μεγαλώνει σε ένα περιβάλλον ασφάλειας και σεβασμού.
Το σχολείο δεν είναι μόνο ένας χώρος μάθησης. Είναι ο χώρος όπου δημιουργούνται φιλίες, αναπτύσσονται
προσωπικότητες, καλλιεργούνται αξίες και διαμορφώνονται οι αυριανοί πολίτες. Για να εκπληρώσει, όμως, τον
σημαντικό παιδαγωγικό του ρόλο, χρειάζεται να είναι ένα περιβάλλον ασφάλειας, αποδοχής και συνεργασίας.
Δυστυχώς, η ενδοσχολική βία και ο εκφοβισμός εξακολουθούν να αποτελούν ένα σοβαρό ζήτημα που επηρεάζει τη
σχολική ζωή και την ψυχική και συναισθηματική ανάπτυξη των παιδιών και των εφήβων.
Ο σχολικός εκφοβισμός (bullying) περιλαμβάνει επιθετικές συμπεριφορές που προκαλούν σωματικά, ψυχολογικά
ή συναισθηματικά τραύματα σε έναν μαθητή/-τρια. Συνήθως χαρακτηρίζεται από

επαναλαμβανόμενη
συμπεριφορά και ανισορροπία δύναμης μεταξύ των εμπλεκομένων. Οι συνηθέστερες μορφές του είναι:
 Σωματική βία: Χτυπήματα, σπρωξίματα, κλοτσιές και καταστροφή προσωπικών αντικειμένων.
 Λεκτική βία: Προσβολές, ειρωνείες, απειλές και υποτιμητικά σχόλια.
 Ψυχολογική και συναισθηματική βία: Εκφοβισμός, εκβιασμοί, συστηματική υποτίμηση και πρόκληση
φόβου.
 Κοινωνικός αποκλεισμός: Σκόπιμη απομόνωση ενός παιδιού, αποκλεισμός από παρέες και δραστηριότητες ή διάδοση φημών.
 Διαδικτυακός εκφοβισμός (cyberbullying): Προσβλητικά μηνύματα, διαδικτυακές απειλές, παρενόχληση
και δημοσίευση φωτογραφιών ή βίντεο χωρίς συναίνεση.

Πολλά παιδιά που βιώνουν εκφοβισμό δυσκολεύονται να μιλήσουν για όσα συμβαίνουν. Ο φόβος, η ντροπή
και η ανησυχία για πιθανές αντιδράσεις μπορεί να τα οδηγήσουν στη σιωπή. Κάθε μορφή βίας ή επιθετικής
συμπεριφοράς χρειάζεται προσοχή και κατάλληλη αντιμετώπιση. Πολύτιμη βοήθεια σε αυτή την προσπάθεια
προσφέρουν:
Η καλλιέργεια ενσυναίσθησης και σεβασμού. Οι μαθητές χρειάζεται να μάθουν να κατανοούν τα συναισθήματα
των άλλων, να αποδέχονται τη διαφορετικότητα και να σέβονται τα δικαιώματα όλων.
Η ενεργός συμμετοχή των μαθητών. Η διαμόρφωση κοινών κανόνων συνύπαρξης μέσα από τον διάλογο και τη
συνεργασία ενισχύει την υπευθυνότητα και το αίσθημα του ανήκειν.
Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση. Η γνώση των μορφών του εκφοβισμού και η υπεύθυνη χρήση του
διαδικτύου βοηθούν στην αναγνώριση και την αποτροπή προβληματικών συμπεριφορών.
Η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Η ανάπτυξη γνώσεων και δεξιοτήτων για την έγκαιρη αναγνώριση και
διαχείριση περιστατικών ενισχύει την ετοιμότητα κάθε σχολικής μονάδας.
Η συνεργασία σχολείου και οικογένειας. Η ανοιχτή επικοινωνία και η ανταλλαγή πληροφοριών δημιουργούν ένα
ουσιαστικό δίκτυο προστασίας και υποστήριξης των παιδιών.
Η αντιμετώπιση του φαινομένου της ενδοσχολικής βίας αφορά ολόκληρη τη σχολική κοινότητα: μαθητές,
εκπαιδευτικούς, γονείς και υποστηρικτικούς φορείς. Το σχολείο που οραματιζόμαστε είναι ένα σχολείο χωρίς φόβο
και αποκλεισμούς. Ένας χώρος όπου η διαφορετικότητα γίνεται αποδεκτή, ο διάλογος αντικαθιστά τη βία και η
συνεργασία υπερβαίνει τον ανταγωνισμό. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα να αισθάνεται ασφαλές, να εκφράζεται

ελεύθερα και να συμμετέχει ισότιμα στη σχολική ζωή.

by afrodith on Mi, 18/11/2026 - 08:16

Quell-URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/2939